

[Ingomar Petersen.]

nisteren i dag egentlig sige, at der er ikke behov for dem mere, og lukke disse vikarbureauer.

Spørgsmålet er, om det er relevant at løse problemet i en ny lov, eller om det ikke var mere relevant at løse problemet i forbindelse med arbejdsløshedslovgivningen, når vi nu alligevel skal have den op til en virkelig grundig analyse og vurdering af de mange urimeligheder, der er i den.

Vi vil fra de radikales side ikke tage stilling til det foreliggende lovforslag, før vi virkelig under udvalgsarbejdet har fået dokumentation ud over den meget lille dokumentation, som ligger i bemærkningerne til lovforslaget.

Ninn-Hansen (KF):

Vikarbureauer udfylder, synes vi, en fornuftig funktion. Forslagsstillerne har ret i, at det er en servicefunktion, vi har brug for, og hvis man lovmæssigt kan sikre deres virksomhed bedre, så synes vi, det er fornuftigt.

Det er også vort indtryk, at i vikarbureauerne er der god plads for ansatte, der er deltidsbeskæftigede. Vi lægger vægt på, navnlig af hensyn til kvindernes situation i samfundet, at fremme deltidsarbejde, og vi mener, at en af vejene hertil er at sikre vikarbureauernes virksomhed mest muligt.

Arbejdsministeren havde både principielle og tekniske indvendinger. De principielle indvendinger deler jeg altså ikke; de tekniske indvendinger vil vi gerne overveje i udvalget. Det er da muligt, man kan opnå det, som forslagsstillerne ønsker, med en anden udformning, men vi synes, at forslagsstillerne, centrum-demokraterne, har ret i, at man må placere vikarbureauerne således, at de kan udfylde den fornuftige funktion, som de har i øjeblikket, og som kan blive udbygget, hvis de bliver sikret igennem en sådan lovgivning.

Gert Petersen (SF):

Da mit partis ordfører, hr. Henning Philipsen, ikke kan være til stede i dag, skal jeg sige på hans vegne og på mit partis vegne, at vi ikke under nogen omstændigheder kan støtte det lovforslag, som centrum-demokraterne her har fremsat.

Jeg synes egentlig, arbejdsministeren

argumenterede meget godt imod forslaget. Jeg kan tilslutte mig hans kritik. Det eneste, jeg savnede hos arbejdsministeren, var sådan set en slags logisk konklusion på den kritik, han selv kom med, for den logiske konklusion ville være, at man helt afskaffede de eksisterende vikarbureauer og forbød deres virke. Jeg kan forstå, at der sker sådan noget i andre lande i Vesteuropa, og det synes jeg nok at udvalgsarbejdet i hvert fald vil give anledning til at vi kan få nogle flere oplysninger om. Det imødeser jeg.

Det er vores principielle holdning, at arbejdsformidling bør høre hjemme under og kontrolleres af fagbevægelsen. Det er ikke tilfældet i dag. Vi beklager, at arbejdsformidlingen hører under det offentlige, men vi synes, det er langt værre, at arbejdsformidling bliver en geschæft, sådan som tilfældet er i forbindelse med vikarbureauerne. Vi har hørt meget her fra denne talerstol i de sidste minutter om erhvervslivets behov og erhvervslivets krav. Erhvervslivets behov i et samfund som det, vi lever i, er, at arbejdskraften skal ansues som en vare. Det ved vi godt, og det er slemt nok efter vores opfattelse. Men at man ligefrem skal tjene penge på at sjakre med denne vare, det synes vi er grove løjer.

Derfor mener vi, at vikarbureauerne helt bør forsvinde, og på den baggrund kan vi naturligvis ikke støtte det forslag, der her er fremsat.

Svend Erik Sørensen (Kr.F):

Kristeligt folkeparti ser med adskillig sympati på det foreliggende lovforslags udvidelse af vikarbureauernes virkefelt. Vi mener, at vikarbureauerne har gjort en udmærket indsats for at formidle en arbejdsindsats, der næppe ville kunne formidles gennem den offentlige arbejdsformidling, i hvert fald ikke så smidigt, som vikarbureauerne har kunnet gøre det.

Vi ved, at der er adskillige små virksomheder, små erhvervsdrivende, der måske beskæftiger et par ansatte, som pludselig får brug for en ekstra assistance, og som har fået denne assistance gennem vikarbureauerne, let og smidigt. Vi ved også alle sammen, at der går adskillige rundt omkring i de små hjem — og også i de lidt større — som godt vil have et lille job, begrænset hvad tid angår; de har kunnet henvende sig